

Lieta C-601/23**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 29. septembris

Iesniedzējtiesa:*Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Spānija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 19. septembris

Prasītāja:*Credit Suisse Securities (Europe) Ltd***Atbildētāja:***Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia (TEAFB)***Pamatlietas priekšmets**

Administratīvā procedūra – Aplikšana ar nodokli, ko piemēro ienākumiem no peļņas sadales – Spānijā nerezidējošas sabiedrības iesniegta sūdzība – Iespējama atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar sabiedrībām, kas ir Spānijas rezidentes – Sabiedrība nerezidente, kas ir cietusi zaudējumus taksācijas gadā, NEVAR atgūt summas, kas ieturētas ienākumu gūšanas vietā nerezidentu ienākuma nodokļa veidā **pretstatā** sabiedrībai rezidentei, kas taksācijas gadā ir cietusi zaudējumus, kura VAR atgūt summas, kas ieturētas ienākumu gūšanas vietā uzņēmumu ienākuma nodokļa veidā

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju – LESD 267. pants – Valsts tiesību normu saderība ar LESD 63. pantu

Prejudiciālais jautājums

“Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pants par kapitāla brīvu apriti ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka Spānijas Karaliste, it īpaši vēsturiskā, fiskāli neatkarīgā Biskajas province, lai gan piemēro nerezidentiem tādu pašu nodokļu procentu likmi kā rezidentiem, tomēr neatlīdzina nerezidentiem ienākumu gūšanas vietā ieturēto nodokli par rezidenta izmaksātajām dividendēm – ko nevar neitralizēt, pamatojoties uz konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu – savukārt rezidentiem, kuriem tāpat ir radušies zaudējumi taksācijas gadā, šis ieturējums tiek pilnībā atmaksāts?”

Atbilstošās starptautisko tiesību normas

Konvencija starp Spānijas Karalisti un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem un tās protokolu, kas parakstīta Londonā 2013. gada 14. martā. Saskaņā ar Konvencijas 10. pantu dividendes, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var aplikt ar nodokļiem šajā otrā valstī, kurā sabiedrība, kas izmaksā dividendes, ir rezidente saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, bet ar šādu ierobežojumu: ja šo dividenžu īstenais īpašnieks ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis parasti nedrīkst pārsniegt 10 procentus no dividenžu kopapjoma. Konvencijas 22. pantā ir paredzēti vairāki noteikumi, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu. Jo īpaši no šā panta 2. punkta izriet, ka, lai ieturējumu varētu atskaitīt, ir jābūt ar nodokli apliekamai peļņai vai ienākumiem.

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pants.

Eiropas Savienības Tiesas spriedumi, it īpaši 2018. gada 22. novembris, *Sofina* u.c. (C-75/17, EU:C:2018:943), un 2022. gada 16. jūnijs, *ACC Silicones* (C-572/20, EU:C:2022:469).

Atbilstošās valsts tiesību normas

Ley 12/2002, de 23 de mayo, por la que se aprueba el Concierto Económico con la Comunidad Autónoma del País Vasco (2002. gada 23. maija Likums 12/2002, ar kuru pieņem Basku Zemes autonomās kopienas ekonomisko nolīgumu). Tā 21. pantā noteikts, ka nerezidentu ienākuma nodoklis ir saskaņots nodoklis (t.i., to regulē, pārvalda un iekasē Basku Zemes vēsturiskās teritorijas/provinces), ko reglamentē tie paši materiālie un formālie noteikumi, kurus jebkurā brīdī nosaka valsts.

Norma Foral 12/2013, de 5 de diciembre, del Impuesto sobre la Renta de no Residentes (Provinces 2013. gada 5. decembra Likums 12/2013 par nerezidentu ienākuma nodokli (IRNR)). Tā 1. pantā ir norādīts, ka ar šo nodokli apliek ienākumus, ko Biskajas vēsturiskajā teritorijā ir guvušas fiziskas vai juridiskas personas, kas nav Spānijas rezidentes un kam nav pastāvīgās pārstāvniecības. 4. pantā atzīts, ka šajā provinces likumā noteiktais neskar starptautisko līgumu un konvenciju noteikumus, kas ir daļa no Spānijas valsts tiesību sistēmas. Saskaņā ar 13. pantu par ienākumiem, kas gūti Biskajā, cita starpā tiek uzskatītas dividendes un citi ienākumi, kas gūti no līdzdalības privātu uzņēmumu kapitālā. 25. pantā ir noteikta vispārējā IRNR nodokļa likme 24 % apmērā. Tomēr šī likme ir 19 % gadījumā, ja nodokļu maksātāji ir citas Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts rezidenti. 31. pantā ir noteikts ieturējums vai avansa maksājums uzņēmumiem, kuri ir Spānijas rezidenti un maksā ar šo nodokli apliekamus ienākumus. Šāda ieturējuma vai avansa maksājuma summa ir vienāda ar summu, kas rodas, piemērojot noteikumus, saskaņā ar kuriem tiek noteikta nodokļa summa.

Norma Foral 11/2013, de 5 de diciembre, del Impuesto sobre Sociedades (Provinces 2013. gada 5. decembra Likums 11/2013 par uzņēmumu ienākuma nodokli (IS)). Tā 68. pantā ir noteikts, ka ieturējumi un avansa maksājumi tiek atskaitīti no maksājamās nodokļa summas. Ja ieturējumu un avansa maksājumu summa pārsniedz maksājamo nodokļa summu, nodokļu administrācijai ir pienākums pēc savas ierosmes atmaksāt pārmaksāto summu. Savukārt 130. pantā ir noteikts, ka uzņēmumiem, kas izmaksā ar šo nodokli apliekamus ienākumus, ir pienākums ieturēt vai veikt avansa maksājumus, pārskaitot maksājumus uz kontu tiesību aktos noteiktajā apmērā, un ir pienākums šo summu iemaksāt Hacienda Foral (Provinces valsts kase).

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Sabiedrība *CREDIT SUISSE SECURITIES (EUROPE) LIMITED*, kas ir Apvienotās Karalistes rezidente un kam nav pastāvīgās pārstāvniecības Biskajas provinces teritorijā, 2017. finanšu gadā dividenžu veidā saņēma **2 763 848,73 EUR**, ko izmaksāja Biskajā rezidējošā sabiedrība “**Siemens Gamesa Renewable Energy, S.A**”. Atbilstoši piemērojamajā tiesiskajā regulējumā paredzētajam *Siemens Gamesa Renewable Energy* savā apgrieztās nodokļu maksāšanas procedūrā veica nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā saistībā ar nerezidentu ienākuma nodokli, kas *Credit Suisse Securities (Europe)* ir jāmaksā par tai izmaksātajām dividendēm. Šis ieturējums, ņemot vērā iekšējo nodokļu tiesisko regulējumu, tika noteikts 19 % apmērā, kas ir vienāds ar rezidentiem piemēroto likmi, kura tika samazināta līdz 9 %, jo *Credit Suisse Securities (Europe)* ir pakļauta Spānijas un Lielbritānijas Konvencijai par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu (CDI), kas to ierobežo līdz 10 %, kā rezultātā summa ir **276 384,87 EUR**.

2. *Credit Suisse Securities (Europe)* 2021. gada 10. februārī vērsās *Servicio de Tributos Directos de la Hacienda Foral de Bizkaia* (Biskajas provinces Tiešo nodokļu dienests) ar lūgumu koriģēt apgrieztās nodokļu maksāšanas procedūras ietvaros veiktos aprēķinus, ko bija iesniegusi ieturējumu veikusī sabiedrība (“Siemens Gamesa Renewable Energy”), kā arī lūdza atmaksāt 9 %, pamatojoties uz to, ka tas bija nepamatots maksājums. Šajā sakarā *Credit Suisse Securities (Europe)* jau sākumā norādīja, ka šajā taksācijas gadā tā ir cietusi zaudējumus. Tā apgalvoja, ka tās gadījumā, atšķirībā no Biskajas rezidentēm sabiedrībām, kas atrodas tādā pašā zaudējumu situācijā – kuras patiešām atgūtu šo 9 % starpību ar uzņēmumu ienākuma nodokli (ko piemēro rezidentu sabiedrībām), tām veiktais ieturējums ir uzskatāms par ieturējumu avansa maksājuma veidā no faktiski maksājamās summas, kas jāsamaksā nodoklī, tātad, kad faktiskā summa ir aprēķināta, ja izrādās, ka ieturētā summa ir lielāka par ieturēto summu, starpība tiek atdota atpakaļ – tā nevarēja atgūt 9 % starpību savā rezidences valstī (Apvienotajā Karalistē). Biskajas provinces valsts kase šo sūdzību noraidīja ar 2021. gada 15. februāra lēmumu.
3. 2021. gada 18. martā *Credit Suisse Securities (Europe)* iesniedza nodokļu pārsūdzību par iepriekš minēto lēmumu *Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia* (Biskajas provinces Nodokļu pārsūdzības iestāde (*TEAFB*)). Tās argumentu pamatā bija pieņēmums, ka 2013. gada 5. decembra Provinces likums 12/2013 par nerezidentu ienākuma nodokli rada diskriminējošu attieksmi pret nodokļu maksātājiem nerezidentiem, ja tie atrodas nodokļu zaudējumu situācijā: lai gan nodokļu maksātājs rezidents saņemtu ieturējuma atmaksu, ja tam būtu šāds zaudējumu stāvoklis, savukārt uzņēmums nerezidents šādu atmaksu nesaņem. Savos apsvērumos tā jo īpaši atsaucās uz Tiesas 2018. gada 22. novembra spriedumu lietā C-575/17.
4. Ar 2022. gada 23. februāra lēmumu *TEAFB* noraidīja iepriekš minēto nodokļu pārsūdzību. *TEAFB* savā juridiskajā pamatojumā paplašināja atsauci uz Tiesas precedentiem un spēkā esošajiem provinces tiesību aktiem un secināja, ka ieturētā summa nav jāatmaksā. Šajā ziņā tā uzskatīja, ka pastāv atšķirības starp izskatāmo gadījumu un gadījumu, ko Tiesa izskatīja *Sofina lietā*, jo pēdējā minētajā lietā pastāvēja situācija, kurā dividendēm, ko Francijas uzņēmums izmaksāja sabiedrībām nerezidentēm, tika piemērots nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā 25 procentu apmērā no to summas, ko var samazināt, pamatojoties uz iespējamo *CDI*. Turpretī šajā gadījumā sabiedrības, kas ir rezidente, saņemtās dividendes tiktu iekļautas uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzē, un zaudējumu gadījumā nodokļu uzlikšana tiktu atlikta līdz nākamajam pozitīvajam taksācijas gadam (kas nozīmē naudas plūsmas priekšrocību un pat pilnīgu nodokļu neuzlikšanu, ja līdz darbības pārtraukšanai nav pietiekamu pozitīvu rezultātu), savukārt sabiedrības, kas ir nerezidente, saņemtās dividendes tiek apliktas ar nodokli uzreiz un galīgi.
5. Šajā situācijā *TEAFB* uzsvēra, ka nepastāv atšķirīga attieksme, kā to bija atzinusi Tiesa *Sofina lietā*, jo šajā lietā piemērojami provinces tiesību akti nosaka vienādu ieturējuma procentuālo daļu rezidentiem un nerezidentiem (19 % abos gadījumos),

kas rada atšķirīgu nodokļu scenāriju. Šim nolūkam *EATFB* citēja ģenerālvokāta Melhiora Vatelē [*Melchior Wathelet*] secinājumu iepriekš minētajā lietā C-575/2017 40. un 41. punktu. Pamatojoties uz tiem tika uzsvērts, ka līdzsvarotu nodokļu pilnvaru sadalījumu var panākt ar nediskriminējošām formulām, piemēram, piemērojot abām grupām ieturējuma nodokli ienākumu gūšanas vietā, un ka tieši šis pasākums esot paredzēts šajā gadījumā piemērojamajā provinces tiesiskajā regulējumā. *TEAFB* piebilda, ka spriedums par vienlīdzību nav atkarīgs no Apvienotās Karalistes piemērotā nodokļa un tam ir jābalstās tikai uz nodokli, kas tiek uzlikts Biskajas vēsturiskajā teritorijā, tādējādi iespējamais augstāks akcionāra kopējais nodoklis nav būtisks attiecībā uz dividendžu izcelsmes valsti, ja šī valsts ir noteikusi vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz rezidentu. *TEAFB* noraidīja arī to, ka sūdzības iesniedzēja sabiedrība [*Credit Suisse Securities (Europe)*] būtu ticami pierādījusi savus nodokļu zaudējumus 2017. taksācijas gadā.

- 6 *Credit Suisse Securities (Europe)* 2022. gada 4. maijā iesniedza administratīvo prasību *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Basku Zemes Augstā tiesā) par iepriekšējo *TEAFB* lēmumu. Prasītājas argumenti un atbildētājas atbilde ir izklāstīti nākamajā sadaļā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 Savā galvenajā prasībā *Credit Suisse Securities (Europe)* lūdz atcelt iepriekš minēto *TEAFB* lēmumu un atzīt tās tiesības saņemt 276 384,87 EUR, kā arī nokavējuma procentu atmaksu. Tā ir balstīta tikai uz Eiropas Savienības tiesību aktiem raksturīgiem juridiskiem pamatiem, kas, pēc tās domām, liecina par labu uzskatam, ka ir bijusi diskriminējoša attieksme, kuras pamatā ir tas, ka no uzņēmumiem nerezidentiem tiek ieturēts galīgais nodoklis, bez jebkāda atmaksas mehānisma zaudējumu gadījumā. Turpretim sabiedrībām rezidentēm, kas ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājas, ieturējums ir tikai šā nodokļa maksājums un ietver faktiski aplikšanu ar nodokli tikai tad, ja taksācijas gadā šai sabiedrībai ir pozitīvs apliekamais ienākums, jo negatīva apliekamā ienākuma gadījumā ieturējumi netiek aplikti ar nodokli un ir atmaksājami.
- 8 Prasītāja atsauca arī uz Tiesas 2018. gada 22. novembra spriedumu lietā C-575/2017, kā arī uz spriedumu lietā C-572/2020, uz kuru 46.–49. punktu, kuros ir sniegti cita precedentā, kas attiecas uz nodokļu uzlikšanu Vācijā, galvenie punkti. Izvērtējusi iespējamo neitralizāciju, pamatojoties uz Spānijas un Apvienotās Karalistes konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, prasītāja secina, ka tā neļauj kompensēt zaudējumus, jo šīs konvencijas 22. panta 2. punktā ir noteikts ka, lai ieturējumu varētu atskaitīt, ir jābūt ar nodokli apliekamai peļņai vai ienākumiem. Apvienotajai Karalistei nav pienākuma atmaksāt ieturējuma nodokli, kas samaksāts Spānijā, un tā atzīst nodokļu atlaidi tikai pozitīvu nodokļu saistību gadījumā, ko nevar atskaitīt turpmākajos taksācijas gados. Prasītāja piebilst, ka šādas neitralizācijas pierādīšana ir administrācijas pienākums saskaņā ar Spānijas valsts iekšējo judikatūru.

- 9 Attiecībā uz pierādījumiem par nodokļu zaudējumiem 2017. gadā prasītāja atsauca uz dažādām nodokļu deklarācijām, kas kopā ar citiem dokumentiem ir iesniegtas kā pielikumi. Tā atsauca arī uz valsts iekšējiem konstitucionālajiem principiem (ekonomiskā spēja) vai uz judikatūru par kapitāla brīvas aprites ierobežojumiem, kas saistīti ar IRNR.
- 10 Visbeidzot, prasītāja ierosina iesniedzējtiesai iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesai vai uzdot jautājumu par neatbilstību konstitūcijai Spānijas Konstitucionālajai tiesai.
- 11 Atbildētāja (Biskajas Provincas dome) savā atbildes rakstā plaši atsauca uz piemērojamajiem tiesību aktiem un noraida apgalvoto diskrimināciju attiecībā uz uzņēmumiem rezidentiem, vēlreiz uzsverot ieturējuma vienlīdzību, kas pēc Spānijas un Apvienotās Karalistes *CDI* piemērošanas tiek samazināts līdz 9 %. Atbildētāja apgalvo, ka prasītājas minētās judikatūras lietas, kas attiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (KIU) saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, būtiski atšķiras no šajā strīdā aplūkotajām lietām (jo šajās lietās runa ir par aplikšanu ar nodokli 1 % apmērā, nevis 15 % vai 18 % apmērā, tā nav identiska, kā šajā lietā), un it īpaši atsauca uz Augstākās tiesas (Spānija) 2021. gada 5. janvāra spriedumu. Ņemot vērā Tiesas judikatūru lietā C-575/2017 “*Sofina u.c.*”, tiek atkārtoti atgādināti *TEAFB* apsvērumi. Papildus tam, ka tā apstrīd to, ka atbilstības konstitūcijai jautājuma izvirzīšana būtu pamatota, tā pauž iebildumus saistībā ar pierādījumiem par nodokļu zaudējumu situāciju taksācijas gadā, par kuru paziņojusi prasītāja.
- 12 2023. gada 13. jūnijā tiesa noteica lietas dalībniekiem termiņu apsvērumu iesniegšanai par iespējamo lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu. Attiecīgajās 2023. gada 28. un 29. jūnija vēstulēs puses atkārtoja savas pretrunīgās nostājas jautājumā par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Lai gan prasītāja atsauca uz jaunākajiem iekšzemes judikatūras izteikumiem [minot Augstākās tiesas (Spānija) 2023. gada 5. aprīļa spriedumu un vairākus citus spriedumus, kas sekoja ar tādu pašu pieeju] un vēlreiz atsauca uz Tiesas spriedumiem lietās “*Silicones*” vai “*Sofina*”, atbildētāja izklāstīja savu pieeju attiecībā uz jaunākajiem Spānijas Augstākās tiesas spriedumiem un to atšķirībām attiecībā uz šo lietu un uzstāja uz prasītājas zaudējumu pierādījumu trūkumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 13 Iesniedzējtiesa uzskata, ka prasītājas lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāizskata, pamatojoties uz turpmāk izklāstītajām šaubām.
- 14 Pirmkārt, tā uzskata, ka nevajadzētu aizmirst, ka iekšzemes judikatūrā pastāv ļoti daudzi precedenti attiecībā uz atšķirīgu attieksmi nodokļu jomā pret nerezidentiem saistībā ar Spānijā gūtiem ienākumiem. Nesens piemērs šādai judikatūrai ir Augstākās tiesas 2023. gada 5. aprīļa spriedums, par kuru puses nav vienprātis. No šī sprieduma ir skaidri secināms – brīvo vai nesaskaņoto nerezidentu ieguldījumu fondu [“*FIL* vai *Hedge Fund*”] un to salīdzināmo rezidentu Spānijā

gadījumā – ka saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts tiesību aktos paredzētā kapitāla brīvas aprites ierobežojuma seku neitralizāciju var uzskatīt par panāktu tikai ar konvenciju noteikumiem par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu tajos gadījumos, kad šādi noteikumi ļauj nodokli, kas ieturēts ienākumu gūšanas vietā, piemērojot valsts tiesību aktus, atskaitīt no nodokļa, kas maksājams citā dalībvalstī, līdz robežai, kāda ir atšķirīgai attieksmei, ko nosaka valsts tiesību akti. Tomēr sabiedrību nerezidenšu situācija salīdzinājumā ar sabiedrībām rezidentēm saistībā ar nerezidentu ienākuma nodokli attiecībā uz uzņēmumu dividendu iekasēšanu ir tas, ka abām grupām (rezidentiem un nerezidentiem) tiek piemērota vienāda nodokļa likme, sākotnēji 19 %, un tas ir izlīdzinošais elements, kas liek atbildētājai iestādei apgalvot, ka netiek pārkāpta kapitāla brīva aprīte, lai gan abu nodokļu maksātāju netiešā aplikšana ar nodokļiem ir atšķirīga. Tādējādi tajos gados, kuros tiek reģistrēti zaudējumi, uzņēmumu ienākuma nodokļa mehānisms noved pie pilnīgas atmaksas visos ieturējuma gadījumos sabiedrībai rezidentei, – *NFIS* 68.2. pants, un savukārt nerezidentiem atmaksa tiek kompensēta tikai hipotētiski, piemērojot konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, iespēja, kas Spānijas un Apvienotās Karalistes 2013. gada CDI gadījumā šajā lietā nav apmierināta – 22.2. pants.

- 15 Ņemot vērā iepriekš minēto judikatūru, iesniedzējtiesa uzskata, ka joprojām pastāv nopietnas šaubas par to, vai *LESD* 63. panta pārkāpuma izvērtēšanas vienīgajam kritērijam ir jābūt nodokļu likmes vai līdzvērtīga ieturējuma atšķirībai starp abiem salīdzinātajiem uzņēmumu veidiem, kā to apgalvo atbildētāja iestāde. Gluži pretēji, viss liecina par to, ka ne atsevišķi, ne konkrēti netiek ņemts vērā ieturējuma fakts un laiks, bet gan faktiskā un galīgā aplikšana ar nodokli, kā to var secināt, piemēram, no Tiesas 2022. gada 16. jūnija sprieduma lietā C-572/2020 (49. punkts), ka pat tad, ja pastāv neskaidra iespēja nākotnē atgūt visu ieturēto summu rezidences valstī, Apvienotajā Karalistē, tiks uzskatīts, ka atšķirīgā attieksme ir neitralizēta, piemērojot Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu. Šajā ziņā nevar uzskatīt, ka valsts tiesībās var neņemt vērā to, ka, piemērojot Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, sabiedrība, kurai tiek piemērots ieturējums ienākumu gūšanas vietā, var vai nevar neitralizēt galīgo nodokļa pārpalikumu attiecībā uz rezidentu, un šo aspektu atbildētāja iestāde izvirza kā vienkāršu hipotēzi, kas neietilpst tās darbības jomā. Turpretim ieturējumu veikušās valsts (vai nodokļu sistēmas) iestādēm pēc ieinteresētās personas lūguma būs jāpārbauda, vai saskaņā ar Līgumu un ES tiesību normām šāds neitralizācijas rezultāts ir noticis, un, noliedzot atbildes gadījumā, jāatmaksā starpība, skaidrojot to kā nepamatotu maksājumu.
- 16 Visbeidzot iesniedzējtiesa norāda, ka lietas dalībnieki nav izskatījuši jautājumu par uzņēmumiem, kas aplikami ar nerezidentu ienākuma nodokli un kuriem ir bijuši negatīvi rezultāti. Tāsprāt, arī tam nevajadzētu ietekmēt lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu, jo, lai gan starp lietas dalībniekiem pastāv domstarpības par faktiem un pierādījumiem šajā jautājumā, tā ir problēma, kuru šajā posmā nevajadzētu vērtēt, jo tās atrisināšana būs galīgā sprieduma uzdevums.